

El conclave conservador ▶ Els avisos

Pàgines 2 a 6 ▶▶▶

▶▶ Aznar, al centre, rep l'aplaudiment dels dirigents del PP al concloure la seva intervenció davant el plenari, ahir a València.

Aznar: «Si ens avergonyim del passat, tanquem la paradeta»

▶ L'expresident fixa el rumb a Rajoy i només li presta un «suport responsable»

▶ Elogia, en canvi, els dissidents Acebes, Zaplana, San Gil i Ortega Lara

MARIA JOSEP SERRA
VALÈNCIA

José María Aznar no va defraudar ahir els seus seguidors. La seva intervenció, avançada per l'organització del congrés, en contra del costum de deixar-la per a la clausura, es va centrar a advertir al seu successor, Mariano Rajoy, que no s'ha d'avergonyir del seu passat. «Han volgut que ens avergonyíssim». «De què?», es va preguntar Aznar diversos cops, en què va provocar l'aplaudiment dels compromissaris. «No ens hem d'avergonyir de res. Al contrari. Si ens n'haguéssim avergonyit, avui estaríem tancant la paradeta del PP», va assegurar l'expresident del Govern, que, com el secretari general Ángel Acebes dividres a la tarda, no va deixar cap marge a l'autocrítica.

IMPLICABLE // Aznar va basar bona part del discurs a reivindicar els seus vuit anys a la Moncloa. O, el que és el mateix, a fixar el rumb que ha de seguir Rajoy, per qui va mostrar tan poc entusiasme que gairebé no el va ni esmentar. Únicament ho va fer per subratllar la important tasca que afronta -només es va referir a la

de dirigir el PP, no a la d'aspirar a la Moncloa- i per brindar-li el seu «suport responsable». Res més.

L'expresident sí que va elogiar, en canvi, la política implacable contra José Luis Rodríguez Zapatero de la legislatura passada i els seus principals impulsors, Acebes i l'exportaveu al Congrés, Eduardo Zaplana. Alhora, es va mostrar molt crític amb Rajoy per les absències de María San Gil i José Antonio Ortega Lara, i va assenyalar que sense ells el PP «ni hauria sobreviscut ni seria el que és». El líder popular va reiterar el seu compromís amb tots dos i la necessitat que segueixin format part del partit. «Si no ho fes trairia tota la meua vida política i no seria fidel a mi mateix», va sentenciar Aznar fent emmudir la sala del plenari.

Després d'aquesta contundent acusació, el líder popular es va dedicar a tirar flors a la seva gestió, alho-

JOSÉ MARÍA AZNAR
PRESIDENT D'HONOR DEL PP

«Ningú ens ha d'ensenyar el camí del centre. No anem al centre, som al centre des de fa molts anys»

«¿Quin sentit tindria renunciar a un projecte solvent com el nostre? Hem de ser l'alternativa creïble al socialisme, no a nosaltres mateixos»

Astarloa renuncia a seguir en la direcció després de la dimissió d'Acebes

▶▶ L'home de confiança d'Ángel Acebes no va trigar ni un dia després del comiat del seu cap a abandonar les tasques que aquest li va encomanar. Ignacio Astarloa, secretari executiu del PP i portaveu de Justícia al Congrés de Diputats, va presentar la seva dimissió. Astarloa, secretari d'Estat de Seguretat l'11-M, va explicar que «quan el partit està renovant equips, és l'ocasió de fer un pas enrere». El dirigent va expressar, així sí, el seu desig de continuar com a diputat al Congrés.

▶▶ L'eurodiputat Jaime Mayor Oreja, en el seu discurs de balanç de gestió al Parlament europeu, va reiterar els elogis a la dimissionària María San Gil, va dibuixar un panorama apocalíptic de la política europea impulsada pel Govern socialista i va cridar a defensar a ultrança els principis del partit, «sense obsessionar-se pel que diran els altres». L'eurodiputat va dir que no s'havia de tómer la soledat. «A vegades, és millor estar sol que mal acompanyat», va concloure.

ra que desgranava crítiques a les últimes decisions de Rajoy. «He pres dit aquest partit 15 anys. Vaig emprendre la renovació més gran del partit. Vaig tenir l'honor de governar Espanya durant vuit anys als quals em vaig comprometre, i avui mantinc la meua convicció en un partit obert, moderat, en el gran partit que és el PP».

Però Aznar va seguir insistint, davant la mirada de Rajoy, en els canvis que aquest està introduint al partit, i es va preguntar dues vegades seguides: «Quin sentit té renunciar a un projecte d'èxit i solvent com el nostre?». L'antic líder popular es va referir a les víctimes del terrorisme, i en concret va pronunciar els noms de Miguel Ángel Blanco i Gregorio Ordóñez, per criticar la política antiterrorista del Govern socialista i la consulta promoguda pel lehendakari Juan José Ibarretxe. Per això va avisar Rajoy que no permetrà que la renovació modifiqui gens una política per la qual molts «companys han donat la vida». «El seu exemple ha sigut la nostra referència moral», va afegir Aznar.

MODEL D'ESTAT // Un altre aspecte destacat pel dirigent va ser el model autònom. «Nosaltres no ens hem mogut mai a la perifèria de la Consociació», va dir. «No volem una confederació dissimulada en què l'Estat sigui incapaç de complir amb les seves responsabilitats», va concloure. Pel president d'honor del PP, l'Estat de les autonomies està «culminat», i més enllà d'aquest «es nega el que és comú a tots els espanyols». Aznar va reiterar i destacar el caràcter «nacional» del PP «davant una Espanya invertebrada i un Estat inviable». =

Una imatge simpàtica

ANTONI
Gutiérrez-Rubi
ASSESSOR DE COMUNICACIÓ

El Partit Popular estrena logotip i codi gràfic. Aires de renovació i modernització per acompanyar gràficament el discurs de canvi i moderació. Enere queden els taronges elèctrics i el blau Ducados. Una nova imatge que ja va esbossar en les legislatives passades i que ara es presenta amb tota la seva potència.

El resultat pretén afirmar tant valors i codis propis com marcar diferències amb la imatge socialista i superar les limitacions de la gràfica del seu adversari. La competició de forma és tan dura com la de fons.

El logo del Partit Popular és gairebé tridimensional, gràcies a l'efecte dels seus degradats i les ombres, davant el bidimensional quadrat del PSOE. Blaus seus, com un horitzó clar, en comparació amb el vermell compacte. Formes arrodonides, contorns amables, davant els 90 graus rígids de la forma geomètrica dels socialistes. Un logo que sembla que palpa en relació amb una massa de color eficaç però inerta. Una imatge que evoca solucions audiovisuals i recursos tec-

nològics davant una altra d'estil més gràfic i publicitari.

El resultat és un logo molt competitiu, actual i agradable. Sense estridències. Amb bona llegibilitat i que es va desprendre del passat a l'estilitzar, encara més, la gavina que corona l'anagrama (potser excessivament tova i adornada, pot caducar més ràpid del que es pensa).

El PP coneix bé la importància dels canvis estètics quan s'associa a nous impulsos polítics, lideratges emergents o recerques d'espais centrats. El PP necessitava una nova imatge per fer visible el nou PP. La seva aposta té fonaments professionals i genera un codi visual efectiu i complet de neta i lluminosa modernitat, com hem pogut veure, amb tots els nous recursos, en el suggerent escenari del congrés de València. Ja ho va dir a l'abril el president del PP de Galícia: «Els populars han de treballar per presentar-se com un partit simpàtic». Han fet el primer pas. Encara que farà falta alguna cosa més que un logo per a una comunicació realment efectiva.